

Asia C-20/24 [Cymdek] ⁱ

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

12.1.2024

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie
(Puola)

Ennakkoratkaisupyyntön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

24.11.2023

Kantajat:

M1.R.

M2.R.

Vastaaja:

AAA sp. z o.o.

asiakirjan viite I C 1222/22

VÄLIPÄÄTÖS

24.11.2023

Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie w I Wydziale
Cywilnym (Varsovan piirioikeuden I siviiliasioiden jaosto, Puola) [– –],

[– –] käsiteltyään Varsovassa 24.11.2023 yleisön läsnä olematta pidetyssä
istunnossa

maksuasiaa,

jossa kantajina ovat **M1.R. ja M2.R.**

ⁱ Tämän asian nimi on kuvitteellinen nimi. Se ei vastaa oikeudenkäynnin minkään asianosaisen todellista nimeä.

ja vastaajana AAA spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.,

on päättänyt seuraavaa:

I. Euroopan unionin tuomioistuimelle esitetään seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

1. Voiko tarkastuskortti olla matkustajille heidän lennolle pääsystä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 2 artiklan g alakohdassa tarkoitettu muu todiste, joka osoittaa, että lentoliikenteen harjoittaja tai matkanjärjestäjä on hyväksynyt ja rekisteröinyt varauksen?
2. Onko matkustajilla, joilla on kyseiselle lennolle tarkoitettu tarkastuskortti, matkustajille heidän lennolle pääsystä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu vahvistettu varaus kyseiselle lennolle, kun ei ole osoitettu mitään erityistä poikkeuksellista olosuhdetta?
3. Onko matkustajille heidän lennolle pääsystä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 3 artiklan 3 kohdan mukaan matkustajan esitettävä todiste lennon maksamisesta, vai onko mahdollisesti liikenteenharjoittajan vastuustaan vapautuakseen näytettävä toteen, että matkustaja on matkustanut ilmaiseksi tai alennettuun hintaan?
4. Onko matkustajille heidän lennolle pääsystä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 3 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että jos matkustaja on ostanut matkanjärjestäjältä matkapaketin ja matkanjärjestäjä on suorittanut liikenteenharjoittajalle maksun lennosta, lento on luonteeltaan vastikkeellinen?

5. Onko matkustajille heidän lennolle pääsystä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 3 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että kun kolmas ostaa matkustajille matkapaketin, jonka yhteydessä matkanjärjestäjä maksaa tilauslentojen tarjoajalle markkinaperusteisen korvauksen, kyse ei ole alennettuun hintaan matkustavista matkustajista kolmannen ja matkustajien välisestä laskutuksesta riippumatta?
- II. [–] asian käsittelyä lykätään, kunnes Euroopan unionin tuomioistuin on antanut vastauksen ennakkoratkaisukysymyksiin.

Ennakkoratkaisupyyntö

1. Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin ja pääasian asianosaiset

1. Ennakkoratkaisupyyntö esittänyt tuomioistuin: Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie, I Wydział Cywilny (Varsovan piirioikeuden I siviiliasioiden jaosto, Puola) [–]
2. Kantajat: M1.R. [–], M2.R. [–],
3. [–]
4. Vastaaja: [AAA] Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością [–]
5. [–]

2. Pääasian kohde ja tosiseikat

1. Osakeyhtiö [AAA], jonka kotipaikka on W (Puola), on tilauslentoja tarjoava lentoliikenteen harjoittaja (jäljempänä liikenteenharjoittaja).
2. Osakeyhtiö [BBB], jonka kotipaikka on W:ssä (Puola), on matkanjärjestäjä, joka tarjoaa matkapaketti- ja matkapalveluja kuluttajille (jäljempänä matkanjärjestäjä).
3. Liikenteenharjoittaja esitti tarjouksen ja teki tämän jälkeen matkanjärjestäjän kanssa sopimuksen, jonka mukaan se suoritti matkanjärjestäjälle tiettyinä päivinä tiettyjä lentoja, ja matkanjärjestäjä myi matkustajille lippuja kyseisille lennoille. Matkanjärjestäjä maksoi liikenteenharjoittajalle korvauksen lennoista.

4. Kantajat M1.R. ja M2.R. osallistuivat pakettimatkalta, johon kuului myös lento Teneriffalta (Espanja) Varsovaan (Puola) 20.5.2021 liikenteenharjoittajan liikennöimällä lennolla numero ENT 7346.
5. Sopimus matkapaketista on tehty [CCC] sp. z o.o:n (muun muassa kantajien ja muiden osallistujien puolesta) ja matkanjärjestäjän välillä.
6. Liikenteenharjoittaja suoritti riidanalaisen lennon yli 22 tuntia myöhässä.
7. Osoittaakseen asiavaltuutensa lennon viivästymiseen liittyvässä vahingonkorvauskanteessa kantajat esittivät muun muassa jäljennöksiä edellä mainitun lennon tarkastuskorteista, joihin on merkitty liikenteenharjoittaja.
8. Liikenteenharjoittaja kieltäytyi maksamasta kantajille vahingonkorvausta viivästyneestä lennosta sillä perusteella, etteivät nämä olleet näyttäneet toteen, että heillä oli vahvistettu ja maksettu varaus kyseiselle lennolle.
9. Sąd Okręgowy w Warszawie (Varsovan alueellinen tuomioistuin, Puola) on useammassa ratkaisussaan hyväksynyt liikenteenharjoittajan väitteet ja katsonut, että tarkastuskortti on todiste ilmoittautumisesta lähtöselvityksen mutta ei todiste siitä, että varaus on vahvistettu ja maksettu.
10. Matkustajat väittävät kuitenkin, että esittämällä heille myönnetty tarkastuskortit he ovat osoittaneet, että heillä oli vahvistettu varaus, sillä muuten heille ei olisi myönnetty tarkastuskortteja. He toteavat myös, että varausmaksujen näyttäminen toteen ei ole heidän tehtävänsä, vaan liikenteenharjoittaja on se, jonka on näytettävä toteen, että he ovat matkustaneet ilmaiseksi.
11. Tästä riippumatta kantajat toteavat, että jos liikenteenharjoittaja sai matkanjärjestäjältä korvauksen lennon suorittamisesta ja matkanjärjestäjä sai puolestaan [CCC] sp. z o.o:lta, joka osti matkapaketin kantajille, kyseisestä matkapaketista korvauksen, johon sisältyi muun muassa liikenteenharjoittajan suorittama lento, he eivät matkustaneet ilmaiseksi. Asetuksen N:o 261/2004 3 artiklan 3 kohdan valossa ei sitä vastoin ole merkitystä sillä, maksoivatko lennon matkustajat itse vai kolmas, joka osti sen heille (ellei kyse ole liikenteenharjoittajasta).
12. Liikenteenharjoittaja puolestaan väittää, että koska kantajat osallistuivat [CCC] sp. z o.o:n heille ostamalle matkalle edullisin ehdoin, he matkustivat asetuksen N:o 261/2004 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla ilmaiseksi tai alennettuun hintaan, jolloin heillä ei ole oikeutta korvaukseen.

3. Asiaa koskevat kansalliset oikeussäännöt

23.4.1964 annetun siviililain (ustawa z 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny; Dz. U. 2023, järjestysnumero 1610, konsolidoitu toisinto)

6 §

Todistustaakka kuuluu sille, joka väittää tosiseikasta syntyneen oikeudellisia seurauksia.

Siviiliprosessista 17.11.1964 annetun lain (ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego; Dz. U. 2023, järjestysnumero 1550, konsolidoitu toisinto)

231 §

Tuomioistuin voi pitää asian ratkaisemisen kannalta olennaisia tosiseikkoja toteen näytettyinä, jos tällainen johtopäätös voidaan tehdä muiden toteen näytettyjen tosiseikkojen perusteella (tosiseikkoihin perustuva oletus).

4. Asiaa koskevat unionin oikeussäännöt

Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2019, L 119, s. 1; jäljempänä asetus N:o 261/2004)

johdanto-osan ensimmäinen ja viides perustelukappale

- (1) Lentoliikenteen alalla toteutettavalla [unionin] toiminnalla olisi pyrittävä muun muassa varmistamaan matkustajien suojelun korkea taso. Lisäksi olisi otettava kaikilta osin huomioon kuluttajansuojelun yleiset vaatimukset.
- (5) Koska säännöllisen ja muun lentoliikenteen välinen ero pienenee, olisi säännöllisen lentoliikenteen matkustajien lisäksi tällä tavoin suojeltava myös muun lentoliikenteen matkustajia, mukaan luettuna pakettimatkoihin sisältyvien lentojen matkustajat.

2 artiklan g alakohta

Tässä asetuksessa tarkoitetaan: ”varauksella” sitä, että matkustajalla on lippu tai muu todiste, joka osoittaa, että lentoliikenteen harjoittaja tai matkanjärjestäjä on hyväksynyt ja rekisteröinyt varauksen.

3 artiklan 2 kohdan a alakohta

Tätä asetusta sovelletaan sillä edellytyksellä, että matkustajalla on vahvistettu varaus kyseiselle lennolle ja, jollei ole kyse 5 artiklassa tarkoitetusta peruutustapauksesta, hän ilmoittautuu lähtöselvitykseen

- niitä ehtoja noudattaen ja siinä määräajassa, jotka lentoliikenteen harjoittaja, matkanjärjestäjä tai valtuutettu matkatoimisto on etukäteen kirjallisesti ilmoittanut (sisältää myös ilmoittamisen sähköisesti),

tai, jos määräaika ei ole ilmoitettu,

- viimeistään 45 minuuttia ennen julkistettua lähtöaikaa;

3 artiklan 3 kohta

Tätä asetusta ei sovelleta matkustajiin, jotka matkustavat ilmaiseksi tai alennettuun hintaan, jota ei tarjota suoraan tai välillisesti yleisölle. Sitä kuitenkin sovelletaan matkustajiin, joilla on lentoliikenteen harjoittajan tai matkanjärjestäjän kanta-asiakasohjelman tai muun kaupallisen ohjelman mukaisesti kirjoitettu lippu.

4. Asiaa koskeva unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö

1 Unionin tuomioistuimen tuomio 21.12.2021, [YYY] v. [ZZZ] (C-146/20, EU:C:2021:1038)

Matkustajille heidän lennolle pääsymisen epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 3 artiklan 2 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että matkustajalla on kyseisessä säännöksessä tarkoitettu vahvistettu varaus, jos hän on saanut matkanjärjestäjältä, johon hän on sopimussuhteessa, kyseisen asetuksen 2 artiklan g alakohdassa tarkoitetun muun todisteen, jossa hänet luvataan kuljettaa tietyllä lennolla, joka on yksilöity ilmoittamalla sen lähtö- ja saapumispaikka, lähtö- ja saapumisaika ja numero, ja näin on myös siinä tapauksessa, että tämä matkanjärjestäjä ei ole saanut asianomaiselta lentoliikenteen harjoittajalta vahvistusta tämän lennon lähtö- ja saapumisajasta.

1 Unionin tuomioistuimen tuomio 26.3.2020, [KKK] v. [LLL] (C-215/18, EU:C:2020:235)

Matkustajille heidän lennolle pääsymisen epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 261/2004 on tulkittava siten, että kolme tuntia tai enemmän viivästyneen lennon matkustaja voi nostaa kyseisen asetuksen 6 ja

7 artiklan perusteella korvauskanteen lennosta vastaavaa lentoliikenteen harjoittajaa vastaan, vaikka kyseinen matkustaja ja kyseinen lentoliikenteen harjoittaja eivät olekaan tehneet keskenään sopimusta ja vaikka kyseessä oleva lento on osa matkapaketeista, pakettilomista ja pakettikiertomatkoista 13.6.1990 annetun neuvoston direktiivin 90/314/ETY soveltamisalaan kuuluvaa matkapakettia.

2. Unionin tuomioistuimen määräys 11.10.2021, [MMM] v. [NNN] (C-686/20, EUVL C 24, 17.1.2022, s. 9)

Asetuksen N:o 261/2004 2 artiklan f alakohdan mukaan ”lipulla” tarkoitetaan ”matkustamiseen oikeuttavaa voimassa olevaa asiakirjaa tai vastaavaa paperittomassa muodossa, myös sähköisessä muodossa, olevaa asiakirjaa, jonka lentoliikenteen harjoittaja tai sen valtuuttama edustaja on kirjoittanut tai hyväksynyt”. Asetuksen N:o 261/2004 2 artiklan g alakohdasta ilmenee myös, että se, että matkustajalla on lippu tai muu todiste, osoittaa, että lentoliikenteen harjoittaja tai matkanjärjestäjä on hyväksynyt ja rekisteröinyt kyseisen varauksen. Tästä seuraa, että lipun käsite, joka on unionin oikeudessa itsenäinen käsite, on määritelty asetuksessa N:o 261/2004 laajasti ja kattaa kaikki aineelliset ja aineettomat osatekijät, jotka antavat matkustajalle oikeuden kuljetukseen. On lisättävä, että mainitun käsitteen suppea tulkinta johtaisi matkustajille asetuksessa N:o 261/2004 annetun suojan huomattavaan vähentämiseen ja olisi siis vastoin asetuksen johdanto-osan ensimmäisessä perustelukappaleessa tarkoitettua asetuksen tavoitetta varmistaa matkustajien suojelun korkea taso (ks. vastaavasti tuomio 4.10.2012, Finnair, C-22/11, EU:C:2012:604, 23 kohta).

3. Unionin tuomioistuimen määräys 24.10.2019, [OOO] v. [PPP] (C-756/18, EU:C:2019:902)

Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 261/2004 ja erityisesti sen 3 artiklan 2 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että matkustajilta, joiden lento on saapunut määräpaikkaansa vähintään kolme tuntia myöhässä ja joilla on vahvistettu varaus kyseiselle lennolle, ei voida evätä korvausta kyseisen asetuksen nojalla yksinomaan sillä perusteella, että kun he tekivät korvaushakemuksensa, he eivät – erityisesti tarkastuskortin esittämällä – näyttäneet toteen, että he olivat ilmoittautuneet kyseisen lennon lähtöselvitykseen, ellei osoiteta, että kyseisiä matkustajia ei kuljetettu asianomaisella viivästyneellä lennolla, mikä kansallisen tuomioistuimen on selvitettävä.

5. Unionin oikeuden tulkinnan tarve

Kantajat vaativat asetuksen N:o 261/2004 5 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja saman asetuksen 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua korvausta viivästyneestä lennosta. Kantajien vaatimuksen arviointi riippuu Euroopan unionin oikeuden tulkinnasta.

6. Ennakkoratkaisukysymysten merkitys pääasian ratkaisun kannalta

1. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii:
 - a. onko nyt käsiteltävän asian olosuhteissa sitä, että matkustaja esittää tarkastuskortin, pidettävä muuna todisteena siitä, että lentoliikenteen harjoittaja tai matkanjärjestäjä on hyväksynyt ja rekisteröinyt varauksen,
 - b. edellyttääkö matkustajan asiavaltuus sitä, että matkustaja näyttää toteen, että hän on matkustanut korvausta vastaan eikä alennettuun hintaan,
 - c. oliko riidanalainen lento, jonka matkanjärjestäjä maksoi (ei ole todisteita siitä, että kantajat olivat suorittaneet maksun itse, eikä maksun määrästä), asetuksessa N:o 261/2004 tarkoitettulla tavalla ilmainen tai tarjottu alennettuun hintaan, jota ei tarjota yleisölle.
2. Kansallinen tuomioistuin on tutustunut unionin tuomioistuimen 21.12.2021 antamaan tuomioon (C-146/20, EU:C:2021:1038). Vaikka mainitussa tuomiossa käsiteltiin samankaltaisia kysymyksiä, siinä ei kuitenkaan poisteta tuomioistuimen epäilyjä siitä, sallitaanko unionin oikeudessa tuomioistuimen edellä kuvaamassa tilanteessa muiden todisteiden esittäminen sen osoittamiseksi, että matkustajalla on vahvistettu varaus kyseiselle lennolle, tilanteessa, jossa mainittu tarkastuskortti ei sisällä kaikkia mainitussa tuomiossa tarkoitettuja seikkoja, kuten esimerkiksi kyseisen lennon saapumisaikaa.
3. Asetuksen N:o 261/2004 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan sanamuodosta ilmenee, että kyseistä asetusta sovelletaan vain, jos matkustajilla yhtäältä on vahvistettu varaus kyseiselle lennolle ja toisaalta he ilmoittautuvat lähtöselvitykseen asetuksessa määritetyssä määräajassa.
4. Nyt käsiteltävän asian olosuhteista ilmenee, että matkustajat saivat tarkastuskorttinsa, ilmoittautuivat ajoissa lähtöselvitystiskille ja lähtivät kyseiselle lennolle, kuten liikenteenharjoittaja on myöntänyt, mutta eivät esittäneet varausvahvistusasiakirjaa lennolle.

5. Liikenteenharjoittaja katsoo, että asetuksen N:o 261/2004 edellytyksiä on tulkittava suppeasti, ja toteaa, että vaikka unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön (tuomio C-756/18) valossa matkustajan voidaan olettaa ilmoittautuneen lähtöselvitykseen sillä perusteella, että hänellä on vahvistettu varaus kyseiselle lennolle, matkustajalla ei kuitenkaan voida olettaa olevan vahvistettua varausta lennolle sillä perusteella, että hän ilmoittautui lennolle (mistä on todisteena tarkastuskortti). Vaikka tällainen näkemys hylätään tuomioistuimen oikeuskäytännössä, tietyt toisen asteen tuomioistuimen kokoonpanot kuitenkin yhtyvät siihen.
6. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa kuitenkin, että tarkastuskortti myönnetään matkustajalle, jolla on vahvistettu varaus kyseiselle lennolle (eikä kaikille henkilöille), lähtöselvityksen jälkeen ja että sähköisen lähtöselvityksen yhteydessä on ilmoitettava joko lipun numero tai varausnumero, joten ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan tarkastuskortti näyttää olevan myös muu todiste siitä, että liikenteenharjoittaja tai matkanjärjestäjä on hyväksynyt ja rekisteröinyt varauksen. Ei nimittäin voida kohtuudella (lukuun ottamatta poikkeuksellisia ja vaikeasti kuviteltavia tilanteita, joiden näyttäminen toteen vaikuttaisi kuitenkin kuuluvan liikenteenharjoittajalle eikä matkustajalle) selittää, mistä kyseinen matkustaja olisi saanut tarkastuskortin, jos hänellä ei olisi ollut varausta. Paljon todennäköisempää on, että matkustaja, jolla on varaus, ei tule lennolle, mutta tässä yhteydessä unionin tuomioistuin on kuitenkin hyväksynyt oletuksen lähtöselvitykseen ilmoittautumisesta sillä perusteella, että varaus on olemassa.
7. Lisäksi siitä, ettei matkustaja ole osoittanut, että hänellä oli lennolle vahvistettu varaus, vastaaja (ja myös tietyt toisen asteen tuomioistuimen kokoonpanot) tekee johtopäätöksen, ettei voida tarkistaa, onko matkustaja maksanut lennon, ja toteaa, että asetusta N:o 261/2004 ei sovelleta matkustajiin, jotka matkustavat ilmaiseksi tai alennettuun hintaan, joka ei ole suoraan tai välillisesti yleisön saatavilla (mainitun asetuksen 3 artiklan 3 kohta).
8. Tämän seikan todistaminen vaikuttaisi kuitenkin kuuluvan vastaajalle, joka käyttää väitettä kuljetusten maksuttomasta luonteesta saadakseen aikaan itselleen edullisia oikeudellisia seurauksia, kun taas matkustajien on osoitettava, että heillä oli ”vahvistettu varaus” eikä suinkaan ”maksettu ja vahvistettu varaus”, kuten vastaaja esittää (ja kuten myös tietyt toisen asteen tuomioistuimen kokoonpanot asian näkevät).
9. On myös huomattava, että matkapakettien tapauksessa kuljetussopimus tehdään matkanjärjestäjän ja liikenteenharjoittajan välillä ja että nimenomaan ensiksi mainittu maksaa lennon. Sen sijaan

matkustajat maksavat pakettimatkasta eivätkä lennosta. Jos matkaan, josta matkustajat ovat maksaneet (joko suoraan tai muun tahon välityksellä), sisältyy lento (josta matkanjärjestäjä on maksanut liikenteenharjoittajalle), kyse ei siis ole matkustajista, jotka matkustavat ilmaiseksi.

10. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii myös asetuksen N:o 261/2004 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun käsitteen ”matkustaminen alennettuun hintaan, joka ei ole suoraan tai välillisesti yleisön saatavilla” tulkintaa ja erityisesti sitä, onko kyse liikenteenharjoittajan matkustajalle tarjoamasta alennuksesta (tämä on tuomioistuimen kanta) vai koskeeko kyseinen säännös myös tilannetta, jossa liikenteenharjoittaja saa markkinaehtoisen korvauksen matkanjärjestäjältä, mutta matkanjärjestäjä tai jokin muu taho myöntää matkustajille matkapakettiin liittyviä edullisia ehtoja. Jälkimmäinen lähestymistapa vaikuttaa asetuksen tarkoituksen vastaiselta ja käytännössä vaikeasti sovellettavalta, koska ei ole kriteerejä, joiden perusteella matkapaketin ehtoja voidaan pitää edullisina.
11. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että liikenteenharjoittajan ja tiettyjen toisen asteen tuomioistuimen kokoonpanojen ehdottama tulkinta on ristiriidassa asetuksen (EY) N:o 261/2004 tavoitteen ja sisällön kanssa, sillä asetuksen johdanto-osan viidennessä perustelukappaleessa todetaan nimenomaisesti, että säännöllisen lentoliikenteen matkustajien lisäksi on suojeltava myös muun lentoliikenteen matkustajia, mukaan luettuna pakettimatkoihin sisältyvien lentojen matkustajat, joilla on rajalliset mahdollisuudet todistaa, että lennot on maksanut kolmas.
12. [—]
13. Unionin tuomioistuimen ennakkoratkaisukysymyksiin antama vastaus ja edellä esitettyjen epäilyjen poistaminen auttavat määrittämään, onko vastaajana oleva liikenteenharjoittaja velvollinen maksamaan korvausta riidanalaisen lennon viivästymisestä, ja siten päättämään, onko kannevaatimus perusteltu.